

BASÍLICA
•
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Només en edició electrònica degut a la pandèmia de la Covid-19

Núm.
798

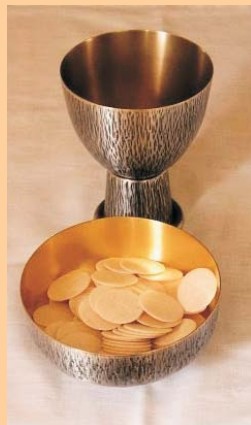
24
maig
2020

Ens posem en marxa!

Lluís Ramis, rector

Amb gran goig, el diumenge passat us comunicàvem que en passar la ciutat de Barcelona a la fase 0,5 del desconfinament podíem iniciar el culte i obrir l'església, això sí, amb una sèrie de mesures de prevenció que val la pena que recordem, així com algunes que no es van explicar i que també son vàlides per la fase 1 que iniciarem demà mateix. La primera de totes, que tothom ha de venir amb mascareta, que les portes de la capella de la sang o de la basílica –on se celebri l'eucaristia- estaran obertes perquè ningú hagi de tocar poms i manetes i que una persona oferirà gel hidroalcohòlic a l'entrada i a la sortida de la missa per desinfectar-nos les mans. Que en aquesta primera fase només es pot ocupar un màxim d'un 30% de l'aforament amb una distribució dels feligresos que permeti mantenir la distància de seguretat; a la fase dos ja es podrà ocupar el 50% de l'aforament. Estan assenyalats amb una tira adhesiva vermella els llocs que no es poden ocupar.

Per evitar el tocar papers, de moment no hi haurà cap tipus de publicació com el full parroquial o el full dominical, ni cantorals o fulls de cants.

Les patenes i calze seran coberts amb purificadors perquè gotetes de saliva del mossèn no arribin a les formes o al vi.

En ser el gest de pau optatiu, aquest no es farà per tal d'evitar distraccions i que al final algú acabi donant-se la mà amb el del costat.

TORNEM A L'ESGLÉSIA
MESURES DE PREVENCIÓ PER EVITAR EL CONTAGI A LES ESGLÉSIES

Vine amb temps
Evita les aglomeracions a la porta del temple. Torna a l'entrada com a la sortida, mantingues les distàncies en tot moment. Si necessaries serveis a l'entrada, no t'esperis més de 15 minuts.

A l'entrada
Passa't el mascarador. Utilitza el gel hidroalcohòlic. No agafis cap full ni compover.

Dins l'Església
Ocúpate dels bancs assignats. Cal evitar i cobrir els microbios. No tocar el banc ni els metalls.
Mantingues sempre la distància de 1,5 metres. Evita el gest de pau i el contacte físic. Contingeix a la mà i torna a casa.
No donis la teva mascaradora ni el paper utilitzat. No es permetrà la col·lecció ni l'ofertori, donant-se el que calgui, abans de sortir.

COM HEM DE DISTRIBUÏR-NOS A LA BASÍLICA
PRESBITER

COM HEM DE DISTRIBUÏR-NOS A LA CAPELLA DE LA SANG
PRESBITER

El mossèn s'ha de desinfectar les mans en començar l'ofertori i abans de repartir la comunió, això últim també ho haurà de fer el ministre extraordinari de la comunió quan n'hi hagi. El diàleg del moment de combregar: *"El cos de Crist" "Amén"* es fa col·lectivament abans de la comunió i aquesta tindrà lloc en silenci i mantenint la distància de seguretat. Amb la finalitat de no tocar diners abans de combregar, la col·lecta es farà a la sortida dipositant el que es vulgui donar a la caixa que posa col·lecta.

La sortida també es farà suficientment separats i evitant aglomeracions, per aquesta raó el mossèn no sortirà a saludar els diumenges i solemnitats.

Si algú desitja confessar, ho haurà de dir al mossèn. La confessió es farà amb mascareta i en un espai que permeti mantenir la distància de seguretat i la discreció.

Davant l'obligació de desinfectar els bancs i el terra després de cada missa, els dos dies que teníem misses seguides, el dissabte a les 18:30 i 20:00 i els diumenges i festius a les 12:00 i 13:00, hem decidit de moment començar fent una sola missa aquests dies: el dissabte a les 19:00 i els diumenges i festius a les 12:00. Després mirarem de tornar als horaris habituals de missa i també augmentarem els horaris en els quals l'església estarà oberta, que de moment són de dilluns a dissabte de 18:00 a 20:00 i els diumenges i solemnitats d'11:00 a 13:00.

El despatx parroquial tindrà lloc els dimecres de 18:00 a 20:00, amb cita prèvia.

I una novetat, els divendres farem l'eucaristia amb el res de vespres, una fórmula admesa per l'església, i ens hi acompanyaran membres de l'Arxiconfraria de la Sang. Aquest dia tindrem presents els malalts i difunts i d'una manera especial els afectats pel coronavirus; com que volem potenciar la pastoral de la salut i volem comptar amb els membres de l'Arxiconfraria de la Sang, per aquesta raó ens acompanyaran en les misses d'aquest dia.

La missa amb vespres comença com en el res de vespres, signant-nos i demanant la presència de Déu en nosaltres i saludant el Déu u i trinitari, seguit d'un himne. A continuació es resen els tres salms de les vespres del dia, cadascun amb la seva antífona, al principi, i al final del glòria que acompanya a cada salm. Continua la missa normal i després de combregar es resa al magníficat amb la seva antífona. Acabarem la missa resant la lletania de l'Arxiconfraria de la Sang. Com que de moment no podrem tenir papers, els textos es projectaran sobre una pantalla situada al presbiteri.

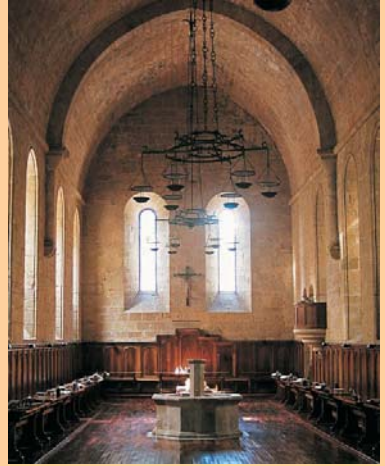

Homo Deus

Article del pare Josep-Miquel Bausset, monjo de Montserrat, actualment al Santuari del Miracle. Publicat a Catalunya Religió.

Als monestirs els monjos i les monges fem els àpats en silenci, mentre un de nosaltres llegeix en veu alta un llibre, com demana Sant Benet a la seva Regla. Concretament al capítol 38, Sant Benet prescriu que “a taula no ha de faltar mai als germans la lectura”. L'objectiu de Sant Benet perquè els monjos i les monges fem els àpats en silenci escoltant la lectura d'un llibre, és perquè al mateix temps que alimentem el cos amb l'arròs, la verdura o el peix, també alimentem l'esperit amb una lectura adient.

Concretament aquests dies, a l'hora del dinar, els monjos estem llegint el llibre de Yuval Noah Harari, 21 lliçons per al segle XXI, un text summament interessant, que recomano. En el pròleg, Noah fa referència al seu llibre, “Homo Deus”, la seva segona obra, on aquest pensador israelià explorava “el futur de la vida humana a llarg termini”. Yuval Noah plantejava en aquest llibre uns problemes ben actuals. Per una part, el fet “que els humans podrien, amb el temps, esdevenir déus”, i per l'altra, “quin podria ser el destí últim de la intel·ligència i de la consciència”. Yuval Noah es fa una sèries de preguntes, summament importants, que tots ens hauríem de fer en aquests moments. La més impactant de totes elles és: “¿Com puc trobar una base ètica ferma, en un món que s'estén molt més enllà dels meus horitzons, que dona voltes completament fora del control humà?”. Una pregunta punyent que, ara més que mai, en aquest temps que la Covid-19 està alterant el ritme del nostre món, tots ens hauríem de fer.

Al llarg de la història hem vist una evolució des de l'Australopithec a l'Homo Habilis, el Neandertal, l'Homo Erectus i l'Homo Sapiens. I ignorants (i creguts) de nosaltres, ens pensàvem que l'home era el centre del món i per això després de l'Homo Sapiens creïem que hauria de vindre (evolucionant?) l'Homo Deus, amb uns homes capaços de dominar el món amb la tecnologia i la ciència. Però com hem pogut comprovar aquests dies, un virus, un petit virus, ens ha desinstal·lat del confort que teníem i ha enfonsant l'Homo Deus. El virus ha modificat el nostre ritme de vida, ha trencat els nostres esquemes, sempre ben definits i controlats, ha paralytitzat la societat, ha posat la sanitat en una situació difícil i ha creat una crisi econòmica i social difícil de gestionar. Aquest virus ha paralytitzat els viatges, el futbol i el bàsquet, el teatre i el cinema i fins i tot les celebracions litúrgiques amb fidels. I això que creïem que ho teníem tot apamat.

És interessant vore que en les imatges poètiques del capítol primer del llibre del Gènesi, quan Déu creà la llum i el cel, la vegetació de la terra, el sol, la lluna i les estrelles, els animals i els monstres marins i finalment l'home i la dona, l'autor d'aquest llibre sempre acaba reconeixent que allò que havia fet el Creador era bo i bellíssim, ja que cada intervenció de Déu naixia de la seva bondat. I per això hi havia una harmonia entre l'home i la dona i els altres éssers vius.

Però al Gènesi (com també als nostres dies) l'home trencà l'harmonia de la creació. De fet, l'home és l'única espècie que és capaç de destruir les altres espècies i a si mateix. Així ho ha dit el filòsof italià, Massimo Cacciari, quan ha afirmat que "cap espècie no ha accelerat la seva extinció, tant com els humans" (Vilaweb, 10 d'abril de 2020).

Per això quan l'home vol ocupar el lloc de Déu (tal com ho veiem al Gènesi, amb Adam i Èva i també als nostres dies), volent fer-se un Homo Deus, acaba per perdre el seu sentit últim de criatura amb les altres criatures. Per això cal que després d'aquesta pandèmia, l'home (amb la humilitat de saber que un virus ha desbaratat el seu ritme de vida) torni a ocupar el seu lloc en el món, sense voler creure's un Déu. Cal que els homes aprenguem a conviure entre nosaltres i amb els altres éssers vius, deixant de banda l'orgull, l'egoisme, la indiferència, l'afany de diner i l'obsessió per destruir el planeta. Cal que els homes, que sovint ens creiem els reis de la creació, siguem més humils, ja que quan ens pensàvem que ho podíem tot i que ho controlàvem tot, un petit virus ens ha recordat que no som uns déus. Per això ens convé llegir de nou l'encíclica "Laudato si", del papa Francesc, per adonar-nos que no som els propietaris de la creació, i que per això mateix no podem continuar abusant d'ella.

La professora de la Facultat de Teologia de Catalunya i religiosa de la Companyia de Maria, Claustre Solé (Catalunya Religió, 30 de gener de 2020), deia en una conferència, que al Gènesi "trobem el missatge de Déu, que sempre és salvífic, en uns textos concrets". I és que el Gènesi és "una evocació a existir, a la vida sense lluita". Per això els qui creuen que "la creació és un escenari i l'ésser humà, l'amo", la professora Solé els diu que "estem fets de la mateixa pasta que els animals i els éssers vius". Encara més: la professora Claustre Solé afirma que "l'ésser humà serà o no semblant al creador, si governa amb tendresa l'univers creat". I és que no es tracta de dominar la creació en el sentit de destruir-la, sinó de cuidar-la.

L'expresident de l'Uruguai, José Múgica (Vilaweb, 27 d'abril de 2020), ha dit que l'únic que l'Homo Sapiens pot aprendre d'aquesta epidèmia, és "una sensació d'humilitat" que ens pot fer més humans. La llàstima seria que, com diu també Múgica, es tornés a demostrar que "l'òrgan humà més sensible no és el cor, sinó la butxaca".

La nostra supèrbia ens volia fer creure que érem intocables. Però un minúscul virus ens ha posat al nostre lloc: l'home només és una espècie entre les altres espècies que no pot maltractar el planeta, sinó que ha d'aprendre (d'una vegada per totes) a viure en harmonia amb tothom, allunyant de nosaltres el desig destructiu que nia al nostre cor. Només així podrà néixer una nova humanitat.

Per això mateix, en aquests moments convé tant seguir el consell de Yuval Noah Harari, per tal de trobar una "base ètica ferma" que ens ajudi a viure més humanament i més fraternalment. I és que l'Homo Sapiens no pot arribar a Homo Deus ni que ho vulgui. I quan ho intenta, destrueix la creació i es destrueix a si mateix. La pregunta és si aprendrem la lliçó que ens dona la Covid-19, o bé ensopegarem altra vegada amb la mateixa pedra. O amb un altre virus. De nosaltres depèn no tornar a cometre els mateixos errors.

